

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 septembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile și avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Cazacu Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015 în cauza penală privindu-i pe

Zubcu Vitalie Petru, născut la 09 iulie 1985, originar și domiciliat în mun.Chișinău, com.Dobrogea, str.S.Lazo 50

și

Cazacu Serghei Piotr, născut la 21 iulie 1983, originar și domiciliat în s.Țîpala, r-nul Ialoveni.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 13.01.2014 - 29.12.2014,

Instanța de apel: 22.01.2015 - 14.05.2015,

Instanța de recurs: 03.07.2015 - 30.09.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 29 decembrie 2014, au fost condamnați:
- Zubcu Vitalie în baza art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Cazacu Serghei în baza art.187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal, la 5 ani și 5 luni închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 14.11.2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin sentința dată au fost condamnați Ivancevschii Vladislav și Demean Constantin, în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Zubcu Vitalie și Cazacu Serghei, la 08 noiembrie 2013, aproximativ la ora 23.30, acționând împreună și de comun acord cu Ivancevschii Vladislav și Demean Constantin, având scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altor persoane, cu automobilul de model VAZ 2106, cu n/î C HV 642, condus de Zubcu Vitalie, s-au deplasat la stîna din preajma s.Răzeni, r-nul Ialoveni, unde, prin împărțirea rolurilor, Zubcu Vitalie a rămas la pîndă lîngă automobil, iar Cazacu Serghei, Ivancevschii Vladislav și Demean Constantin au pătruns în încăperea de la stîna, în care se aflau ciobanii Corobciuc Mihail, Melnicenco Valentin și minora

Cojocari Ana, pe care amenințându-i cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, și aplicând o asemenea violență, le-au cerut ca dînșii să le transmită telefoanele mobile, concomitent aplicându-le lui Corobciuc Mihail și Melnicenco Valentin lovituri cu mâinele și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzându-i lui Corobciuc Mihail vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze pe față, pe articulația umărului stîng, iar lui Melnicenco Valentin vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze la nivelul gîtului, și în mod deschis i-au deposedat pe Corobciuc Mihail de telefonul mobil de model Samsung GTE 1080 la prețul de 300 lei și pe minora Cojocari Ana de telefonul mobil LG cu costul de 1500 lei, după care au mai sustras o capră cu costul de 1200 lei ce aparținea cet.Rîșneanu Parascovia, pe care au pus-o în portbagajul automobilului condus de Zubcu Vitalie, prin ce au cauzat părților vătămate daune materiale considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, avocații T.Saponari și S.Popa în numele inculpaților V.Zubcu și S.Cazacu, și inculpatul V.Zubcu, care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați și pe episodul de sustragere deschisă a unei capre ce aparținea cet.Bivol Mihail, care neîntemeiat a fost exclus din învinuirea inculpaților, adică să fie recunoscuți vinovați și condamnați V.Zubcu în baza art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal și inculpații V.Iancevschii, C.Demean și S.Cazacu în baza art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal;

- avocatul T.Saponari, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărîri de achitare a lui V.Zubcu, pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate și fapta nu a fost comisă de acesta, invocînd că instanța greșit a apreciat probele cauzei și a lăsat fără apreciere faptul că inculpatul nu a fost implicat la săvîrșirea infracțiunii, acesta nu a cunoscut ce s-a întîmplat la stîna, nu a contribuit cu nici un sfat sau indicație, cu mijloace sau instrumente, nu a fost la curent cu acțiunile întreprinse de către ceilalți inculpați, astfel că din materialele cauzei nu rezultă vinovăția lui V.Zubcu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 187 alin.(2) Cod penal;

- inculpatul V.Zubcu, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu se consideră vinovat în faptele comise de ceilalți inculpați; instanța greșit a concluzionat că și el se face culpabil de cele săvîrșite, fiindcă în seara de 08.11.2013 dînsul nu cunoștea care este destinația călătoriei, intenția pasagerilor și nici nu bănuia că aceștia doresc să sustragă bunuri, astfel că dînsul nu poate purta nici o vină pentru cele întîmplate;

- avocatul S.Popa, casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare în partea stabilirii pedepsei și încadrării juridice a faptei lui S.Cazacu, pe motiv că acțiunile acestuia urmau corect a fi încadrate ca furt, dar nu ca jaf.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului S.Popa declarat în numele inculpatului S.Cazacu și admise apelurile declarate de procuror, de avocatul T.Saponari în numele inculpatului V.Zubcu și inculpat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- **Cazacu Serghei**, în baza art.187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal la 5 ani și 5 luni închisoare, fără amendă, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa

stabilită i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătorei Ialoveni din 14.11.2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis;

- **Zubcu Vitalie**, în baza art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților, și anume a lui S.Cazacu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal, iar a lui V.Zubcu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor acestora.

Concluziile privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate au fost bazate pe declarațiile părților vătămate M.Corobciuc, V.Melnicenco, A.Cojocari, care au confirmat faptul sustragerii deschise a telefoanelor mobile și a două capre, una din care aparținea lui P.Rîșneanu și alta lui M.Bivol și că i-au bătut pe V.Melnicenco și M.Corobciuc, cât și pe actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare și examinare de la domiciliul lui C.Demean a unui cap și a unei pielicele de capră, a telefonului mobil de model LG ce aparținea lui A.Cojocari, de ridicare și examinare de la S.Cazacu a telefonului mobil de model Samsung ce aparținea cet.M.Corobciuc, raportul de expertiză medico-legală, prin care s-a stabilit că părților vătămate V.Melnicenco și M.Corobciuc în momentul deposedării de bunuri le-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

Totodată, instanța de apel a conchis că, prima instanță neîntemeiat a exclus din învinuirea inculpaților episodul de sustragere în mod deschis a unei capre cu costul de 1000 lei, deoarece potrivit actelor procedurale din cadrul urmăririi penale s-a stabilit că capra sustrasă aparținea lui Bivol Mihail, care a fost audiat și recunoscut ca parte vătămată, însă acuzarea a indicat greșit numele de familie a părții vătămate - Budac Mihail. Eroarea materială comisă a fost corectată de către procuror prin procesul-verbal din 12.01.2015, prin care procurorul L.David a dispus că în ordonanța de pornire a urmăririi penale, în ordonanțele de punere sub învinuire a inculpaților, cât și în rechizitoriu, urmează a fi considerată corectă familia părții vătămate „Bivol” în loc de „Budac”.

La fel, instanța a considerat că această eroare admisă de partea acuzării, nu poate influența la calificarea acțiunilor inculpaților și nu exclude vinovăția acestora în comiterea sustragerii deschise a caprei, care a aparținut lui M.Bivol și a conchis de a o include în învinuirea adusă inculpaților, cu indicarea corectă a numelui părții vătămate, care a fost recunoscut în această calitate în cadrul urmăririi penale, a fost audiat și recunoscut ca parte civilă.

De asemenea, instanța de apel, a constatat că faptul sustragerii caprei de la partea vătămată M.Bivol, a fost constatat și recunoscut și de către inculpați, care au declarat că au sustras două capre, însă pe una au pierdut-o pe drum, astfel că prin acțiunile infracționale a inculpaților părții vătămate M.Bivol i-a fost cauzat un prejudiciu material.

Instanța de apel, reținând prevederile art.158, art.161 alin.(1), 162 alin.(2) Cod de procedură penală a considerat întemeiat apelul procurorului referitor la corpurile delictive, care de prima instanță au fost supuse nejustificat nimicirii, fiind încălcat dreptul de proprietate a lui M.Corobciuc și A.Cojojari asupra telefoanelor mobile.

Referitor la argumentul avocatului S.Popa, precum că acțiunile inculpatului S.Cazacu nu constituie elementele infracțiunii de jaf, dar de furt, instanța de apel l-a respins ca nefondat, deoarece specific pentru infracțiunea de furt este modul ascuns de sustragere a bunurilor, pe când inculpații, acționând împreună și de comun acord, cunoșteau cu certitudine că acțiunile lor sînt evidente pentru cei din jur, adică sustragerea fiind comisă în mod deschis, manifestată atît prin criteriul obiectiv, cît și prin cel subiectiv.

La stabilirea pedepsei inculpatului S.Cazacu, instanța de apel, ținînd cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de existența circumstanțelor agravante prezente în cauză, a conchis că nu există nici un motiv de a-i aplica acestuia o pedeapsă mai blîndă, reieșind și din faptul că dînsul anterior a fost judecat, astfel că scopul legii penale poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Referitor la apelurile declarate de avocatul T.Saponari în numele inculpatului V.Zubcu și de inculpat, instanța de apel a conchis că acestea urmează a fi parțial admise, doar în partea ce ține de stabilirea pedepsei.

În sensul celor invocate, instanța de apel a constatat că prima instanță just l-a recunoscut vinovat pe V.Zubcu în baza art.42 alin.(5), 187 alin.(2) lit.b), d), e), f) Cod penal și corect a apreciat critic declarațiile acestuia, prin care dînsul nu a recunoscut faptul participării la jaf, considerîndu-le date în scop de apărare, deoarece cu certitudine s-a constatat că V.Zubcu, prin complicitate, a contribuit la comiterea jafului prin transportarea inculpaților la fața locului și înapoi cu bunurile sustrase, ce se confirmă și prin însăși declarațiile sale din care rezultă că a auzit și a văzut cum ceilalți inculpați au pus două capre în mașină și toți au plecat spre casă.

Totodată, instanța de apel, în partea stabilirii pedepsei lui V.Zubcu, a constatat că prima instanță pripit a ajuns la concluzia că dînsul urmează să execute pedeapsa reală cu închisoarea, deoarece analizînd persoana acestuia, și anume că anterior nu a fost judecat, ținînd cont și de scopul legii penale, a conchis că reeducarea inculpatului poate fi atinsă și fără izolarea lui de societate, prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă.

5. Împotriva hotărîrilor menționate au declarat recursuri ordinare procurorul în privința inculpatului V.Zubcu și avocatul M.Antoci în numele inculpatului S.Cazacu, care solicită:

- procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod penal, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului V.Zubcu, cu excluderea din pedeapsa aplicată a prevederilor art.90 Cod penal, invocînd că instanța de apel aplicînd dispoziția normei date nu a ținut cont că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu a recuperat prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate, considerînd că astfel nu va fi atins scopul restabilirii echității sociale și de corectare a inculpatului;

- avocatul M.Antoci care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că inculpatul nu a săvîrșit infracțiunea incriminată, fiindcă în acea seară S.Cazacu, împreună cu ceilalți inculpați s-au deplasat cu automobilul, oprindu-se în preajma unei

stîni, în care inculpatul nu a intrat, însă ulterior lui i-a fost transmis un telefon, astfel că în acțiunile inculpatului persistă doar infracțiunea de furt, pe care acesta o recunoaște că a săvîrșit-o și că învinuirea înaintată este bazată pe presupuneri, de rînd ce probele administrate nu dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii imputate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de procuror

Potrivit textului recursului, procurorul invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrea instanței de apel numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui V.Zubcu pe termen de probă.

Însă, Colegiul penal consideră că motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art.90 Cod penal, este neîntemeiat.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal în special, a prevederilor art.90 Cod penal.

Sanctiunea art.187 alin.(2) Cod penal, în baza căruia V.Zubcu a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 5 la 7 ani, cu sau fără amendă în mărime de la 500 pînă la 1000 unități convenționale. Instanța de apel i-a stabilit lui V.Zubcu pedeapsa de 5 ani închisoare, fără amendă, adică în limitele normei penale în baza căreia a fost recunoscut vinovat.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, la aplicarea pedepsei lui V.Zubcu, a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul pericolului social al faptei săvîrșite, că infracțiunea comisă se clasifică ca una gravă, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, considerînd irațional ca acesta să execute real pedeapsa stabilită, corectarea și reeducarea lui fiind posibilă fără izolarea de societate și, cu

referire la art.90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale cu suspendarea executării ei condiționat pe termen de probă, este neîntemeiată. Concluziile instanței corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că V.Zubcu nu poate fi corectat fără aplicarea pedepsei închisorii, nu s-au stabilit. Mai mult, infracțiunea de care a fost declarat vinovat V.Zubcu, potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, face parte din categoria celor grave, astfel că careva interdicții la aplicarea unei asemenea pedepse lipsesc, precum lipsesc și circumstanțe agravante.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată de către instanța de apel conform prevederilor legale.

Temeiul invocat de recurent, precum că inculpatul nu a recunoscut vina fapt ce demonstrează că nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei comise, nu poate fi considerat ca o circumstanță agravantă, deoarece, potrivit art.66 Cod de procedură penală, recunoașterea vinovăției este un drept al vinovatului dar nu o obligație.

La fel, lipsit de temei este și afirmația procurorului, precum că instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut seama că inculpatul nu a recuperat prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate, deoarece din declarațiile părților vătămate P.Rîșneanu, M.Bivol, V.Melnicenco și M.Corobciuc rezultă că aceștia careva pretenții de ordin material, cât și de ordin moral față de inculpați nu au, deoarece le-a fost recuperat prejudiciul material.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care procurorul face referință și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul M.Antoci în numele inculpatului S.Cazacu

Conform art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Potrivit recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel, precum că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate în ședința de judecată, considerînd că învinuirea înaintată inculpatului este bazată pe presupuneri, iar probele administrate nu dovedesc vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul penal constată că recurentul, invocînd aceste temeiuri, nu a făcut trimitere anume asupra căror motive instanța de apel nu s-a pronunțat, reducîndu-se doar la fraze de ordin general în acest aspect. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiul dat este neîntemeiat. Mai mult că, potrivit conținutului deciziei, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Totodată, Colegiul penal reține că, ambele instanțe de fond, cercetînd toate probele prezentate de părți, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei și concludenței care, analizate în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpaților, inclusiv

și a lui S.Cazacu în săvârșirea infracțiunii incriminate, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este amănunțit analizată în textul sentinței și deciziei instanțelor de judecată, care și-au motivat concluzia de vinovăție a inculpatului S.Cazacu pe depozițiile părților vătămate, a martorilor și actele cauzei, argumentând motivat și detaliat din care motiv a ajuns la concluzia că acesta a comis infracțiunea de jaf dar nu de furt, probe care nu trezesc careva dubii (f.d 146-151 v.2, f.d.57-74 v.3).

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului S.Cazacu, acțiunile căruia corect au fost calificate, iar conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel, instanța de recurs fiind în drept să intervină în soluția instanței de apel, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie survine din prevederile pct.1)-16) art.427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

Colegiul remarcă că, recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, conform art.414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat motivat și detaliat asupra lor, corect considerând neîntemeiate argumentele apelanților.

Totodată, la acest capitol Colegiul menționează că nu pot fi reținute afirmațiile părții apărării, precum că S.Cazacu nu a participat la săvârșirea infracțiunii de jaf, fiindcă nu a intrat în încăperea în care se aflau ciobeni, ci ulterior doar i s-a transmis telefonul mobil, deoarece instanțele de judecată au verificat și cercetat minuțios și detaliat toate circumstanțele cauzei și, în baza probelor administrate, cert au constatat că la săvârșirea infracțiunii a participat și inculpatul S.Cazacu, faptul dat rezultă atît din declarațiile părților vătămate M.Corobciuc, V.Melnicenco și A.Cojocari, care au declarat că în încăperea au intrat trei persoane, care prezentîndu-se ca colaboratori de poliție, i-au bătut pe ciobeni și au sustras de la M.Corobciuc și A.Cojocari telefoanele mobile, iar din stîină două capre, cît și din procesul-verbal de ridicare de la S.Cazacu a telefonului mobil de model "Samsung", ce aparținea lui M.Corobciuc și de examinare a acestuia, astfel se constată că bunul a fost în mod deschis luat ilegal și gratuit din posesia părții vătămate, prin urmare atît prima instanță, cît și instanța de apel corect au ajuns la concluzia privind vinovăția lui S.Cazacu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) Cod penal.

Analizînd materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor grave, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de procuror și avocatul M.Antoci în numele inculpatului S.Cazacu, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile și avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Cazacu Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, în cauză penală în privința lui Zubcu Vitalie și Cazacu Serghei, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 21 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu